

بررسی و مقایسه تحلیل استاتیکی و دینامیکی دودکش‌های فلزی

فرزانه پی‌تام^۱، مرتضی باقری^۲، فرامرز خوشنودیان^۳

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش سازه دانشگاه صنعتی امیرکبیر
۲-دانشیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه صنعتی امیرکبیر

paytam@aut.ac.ir

خلاصه

با توجه به نیاز روزافزون در امر ساخت دودکش‌های باارتفاع زیاد (به دلیل جلوگیری از آلودگی هوا و توسعه صنایع در کشور)، روش‌های مناسب جهت طراحی این نوع سازه‌ها که در واقع، سازه‌هایی خاص به شمار می‌آیند، احساس می‌شود. و با توجه به فقدان چنین ضوابطی در کشور، کسب حداقل اطلاعاتی در زمینه‌ی انواع بارهای وارد بر این سازه و نحوه‌ی تاثیر آن‌ها، و رفتار سازه در قبال این بارها ضروری به نظر می‌رسد. به دلیل ارتفاع زیاد و هندسه‌ی این نوع سازه‌ها، طراحی لرزه‌ای آن‌ها با ساختمان‌های معمولی تفاوت‌های بسیار خواهد داشت. لذا در این مقاله، هدف بررسی رفتار لرزه‌ای دودکش‌ها با استفاده از نرم‌افزار ABAQUS 6.9.3 می‌باشد. به همین منظور دودکش فلزی به ارتفاع ۶۰.۱۳ متر با نرم‌افزار مذکور مدل گشته و با اعمال بار زلزله بصورت تاریخچه زمانی ظوابط مندرج در آین‌نامه‌های مربوطه به ویژه استاندارد ۲۸۰۰ مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱. مقدمه

ساختمان‌های بلند، یکی از مظاہر توسعه صنعت در کشورهای پیشرفته در قرن بیستم می‌باشند. هر چند ریشه‌ی ظهور ساختمان‌های بلند به سال-ها پیش از شروع قرن بیستم برمه‌گردد، ولی نمود آن در این سده‌ی اخیر آشکار می‌باشد. از بدرو پیدایش و ساخت این ساختمان‌ها، تفاوت و پیچیدگی رفتار آنها هنگامی که در معرض عوامل طبیعی چون باد و زلزله قرار می‌گرفتند، نسبت به رفتار ساختمان‌های متداول و کوتاه آشکار گردید و در نتیجه مهندسین طراح این ساختمان‌ها و محققین، توجه خود را به درک صحیح رفتار ساختمان‌های بلند در برابر باد و زلزله و بارهای ثقلی و جانی معطوف داشتند. حال که ساخت و ساز ساختمان‌های بلند در کشور ما و بخصوص در شهر بزرگ تهران، روند فرازینه‌ای یافته است، امید آن می‌رود که مهندسین و طراحان این‌گونه ساختمان‌ها، به نتایج این تحقیقات توجه کامل داشته و آنها را با شرایط اقیمی ژئوتکنیکی و خصوصیات شهرنشینی کشورمان تطبیق داده و بهترین طرح را، چه از نظر معماری و چه از نظر سازه‌ای برگزینند و از ضرر و زیان‌های جانی و مالی احتمالی پرهیز نمایند [۱].

۲. بارگذاری زلزله

بار زلزله عبارتست از نیروی داخلی جرم ساختمان که در اثر لرزش پی ایجاد می‌شود. در طراحی برای زلزله، تأکید بر نیروهای اینرسی انتقالی که اثرات آنها بر ساختمان بیش از مؤلفه‌های لرزشی قائم و پیچشی است، می‌باشد. نیروهای ناشی از لغزش و یا نشست زمین، فعل بودن گسل‌های زیرینی و یا خمیری شدن موضعی زیر پی در اثر ارتعاش نیز از اهمیت زیادی برخوردارند. این نیروها گاهی آن چنان بزرگ می‌شوند که طراحی سازه در برابر زلزله را از نظر اقتصادی مشکل و انتخاب موقعیت دیگری را برای اجرای پروژه تحمل می‌کنند [۱].

در مناطق زلزله‌خیز، شدت زلزله رابطه معکوسی با دفعات آن دارد. زلزله‌های شدید به ندرت، زلزله‌های ملایم به دفعات بیشتر و زلزله‌های ضعیف تقریباً همیشه اتفاق می‌افتد. گرچه ممکن است بتوان ساختمان را برای مقابله در برابر شدیدترین زلزله‌ها بدون هیچ‌گونه خسارت طراحی کرد، ولی احتمال عدم نیاز به این مقاومت در طول عمر سازه، طراحی را از نقطه نظر اقتصادی توجیه‌ناپذیر می‌سازد. لذا اصول عمومی طراحی یک ساختمان مقاوم در برابر زلزله بر اساس موارد زیر است:

۱-زلزله‌های ضعیف را بدون خسارت تحمل کند.

۲-زلزله‌های ملایم را بدون خسارت تحمل کند. ولی احتمال خسارت غیرسازه‌ای قابل قبول است.